

Sygn. akt IV K 757/14

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 października 2014 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie IV Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSR Sylwia Słowiok-Janus

Protokolant: Małgorzata Kozłowska

przy udziale prokuratora Dariusza Tałajaja

po rozpoznaniu w dniu 21 października 2014 r.

sprawy **R. P.** syna J. i D. z domu T. urodzonego (...) w W.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 11 grudnia 2008 r. w sprawie o sygn. akt IV K 953/07 za czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony w dniu 19 lipca 2005 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata oraz na podstawie art. 33 § 1, 2, 3 k.k. na karę grzywny w wysokości 30 (trzydziestu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych, przy czym na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego obowiązek naprawienia szkody, a na podstawie art. 73 § 2 k.k. oddano skazanego pod dozór kuratora, następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 14 stycznia 2010 r. zarządzono wobec skazanego wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności uznając, że kara grzywny podlega odrębnemu wykonaniu, a prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 23 września 2010 r. orzeczono wobec skazanego wykonanie 3 (trzech) miesięcy pracy społecznie użytecznej z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym za nieuiszczoną karę grzywny;

2. Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 04 grudnia 2013 r. w sprawie o sygn. akt IV K 893/10 za czyn z art. 297 § 1 k.k. popełniony w dniu 14 października 2008 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz za trzy czyny z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. popełnione w dniach 10 sierpnia 2008 r., 31 lipca 2008 r. oraz 16 października 2008 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, przy czym na podstawie art. 85 k.k. i art. 91 § 2 k.k. orzeczono wobec skazanego karę łączną 1 (jednego) roku 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności

orzeka

I. rozwiązuje orzeczenie o karze łącznej pozbawienia wolności zawarte w wyroku Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 04 grudnia 2013 r. w sprawie o sygn. akt IV K 893/10;

II. na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone w wyrokach opisanych w komparycji jako **1.** i **2.** łączy i w ich miejsce wymierza R. P. jedną karę łączną 2 (dwóch) lat i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet kary łącznej orzeczonej w punkcie II. zalicza skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt IV K 953/07 w dniach od 18 lipca 2010 r. do 18 lipca 2011 r.;

IV. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. J. kwotę 120 (stu dwudziestu) złotych podwyższoną o stawkę podatku VAT tytułem wynagrodzenia za obronę udzieloną skazanemu z urzędu;

V. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego w całości z obowiązku ponoszenia kosztów związanych z wydaniem wyroku łącznego obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt IV K 757/14

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego w toku rozprawy głównej Sąd ustalił, iż R. P. został skazany następującymi prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 11 grudnia 2008 r. w sprawie o sygn. akt IV K 953/07 za czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony w dniu 19 lipca 2005 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata oraz na podstawie art. 33 § 1, 2, 3 k.k. na karę grzywny w wysokości 30 (trzydziestu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych, przy czym na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego obowiązek naprawienia szkody, a na podstawie art. 73 § 2 k.k. oddano skazanego pod dozór kuratora, następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 14 stycznia 2010 r. zarządzono wobec skazanego wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności uznając, że kara grzywny podlega odrębnemu wykonaniu, a prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 23 września 2010 r. orzeczono wobec skazanego wykonanie 3 (trzech) miesięcy pracy społecznie użytecznej z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym za nieuiszczoną karę grzywny;

2. Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 04 grudnia 2013 r. w sprawie o sygn. akt IV K 893/10 za czyn z art. 297 § 1 k.k. popełniony w dniu 14 października 2008 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz za trzy czyny z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. popełnione w dniach 10 sierpnia 2008 r., 31 lipca 2008 r. oraz 16 października 2008 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, przy czym na podstawie art. 85 k.k. i art. 91 § 2 k.k. orzeczono wobec skazanego karę łączną 1 (jednego) roku 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności.

Należy również wskazać, że R. P. był również skazany wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 24 stycznia 2012 r. wydanym w sprawie o sygn. akt VIII K 365/10. Wyrok ten nie został poddany analizie w przedmiotowej sprawie z uwagi na treść postanowienia Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 30 lipca 2014 r. wydanego w sprawie o sygn. akt XVIII K 130/14, którym umorzono postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego obejmującego wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie w sprawie o sygn. akt VIII K 365/10 oraz wyłączono do odrębnego rozpoznania kwestię objęcia wyrokiem łącznym kar orzeczonych wyrokami: Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie w sprawie o sygn. akt IV K 953/07 oraz Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie w sprawie o sygn. akt IV K 893/10. Przy czym postanowieniem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 30 lipca 2014 r. wydanym w sprawie o sygn. akt XVIII K 154/14 Sąd Okręgowy w Warszawie stwierdził swoją niewłaściwość i przekazał sprawę do rozpoznania w wyżej wskazanym zakresie Sądowi Rejonowemu dla m.st. Warszawy w Warszawie.

Skazany we wniosku z dnia 15 czerwca 2014 r. wniósł o wydanie wyroku łącznego obejmującego kary orzeczone wyrokami: Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 11 grudnia 2008 r. w sprawie o sygn. akt IV K 953/07, Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 24 stycznia 2012 r. w sprawie o sygn. akt VIII K 365/10 oraz Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 04 grudnia 2013 r. w sprawie o sygn. akt IV K 893/10.

Z opinii Dyrektora Aresztu Śledczego wynika, że R. P. w dniu 11 stycznia 2013 r. zgłosił się do odbycia kary do Aresztu Śledczego W. M.. R. P. jest żonaty, ma dwoje dzieci, ma wykształcenie średnie. Skazany przed osadzeniem pracował dorywczo, jednocześnie miał podpisaną umowę o pracę z firmą kurierską (...), jednakże pracy tej nie podjął z

uwagi na zgłoszenie się do jednostki penitencjarnej w celu odbycia kary pozbawienia wolności. Zachowanie skazanego w warunkach izolacji penitencjarnej oceniane jest jako poprawne. R. P. był wielokrotnie nagradzany nagrodą regulaminową, nie był karany dyscyplinarnie. Skazany w stosunku do przełożonych prezentuje postawę zgodną z regulaminem w grupie współosadzonych funkcjonuje bezkonfliktowo. R. P. jest uczestnikiem nieformalnych struktur podkultury przestępczej, jednakże nie zanotowano u niego przejawów negatywnych zachowań na tym tle. Skazany czas wolny spędza na zajęciach własnych oraz oglądaniu wybranych programów TV, systematycznie uczestniczy w zajęciach kulturalno-oświatowych. R. P. nie uczestniczył w systemie przepustkowym, nie stosowano wobec niego środków przymusu bezpośredniego, nie był uczestnikiem zdarzeń nadzwyczajnych. Skazany jest nieodpłatnie zatrudniony w pralni w jednostce penitencjarnej, karę pozbawienia wolności odbywa w systemie indywidualnego programu oddziaływania, zadania z niego wynikające realizuje w stopniu dobrym. R. P. werbalizuje umiarkowanie krytyczny stosunek do popełnionych przestępstw. Skazany kontakt zewnętrzny utrzymuje z najbliższą rodziną. W ocenie Dyrektora Aresztu Śledczego ogólna ocena zachowania skazanego podczas pobytu w warunkach izolacji penitencjarnej jest pozytywna.

Sąd ustalił następujący powyższy stan faktyczny na podstawie następujących dowodów: postanowienia z dnia 30 lipca 2014 r. (k. 1-2), postanowienia z dnia 30 lipca 2014 r. (k. 3), wniosku skazanego, karty karnej (k. 36-38), danych z (...) (k. 53-55), opinii o skazanym z danymi z (...) (k. 56-58) i poszczególnych akt spraw.

Sąd zważył co następuje:

Po przeanalizowaniu danych o karalność skazanego, odpisów wyroków oraz dołączonych do akt sprawy poszczególnych postanowień i zgromadzonej dokumentacji Sąd uznał, iż istnieją warunki do wydania wyroku łącznego stosownie do treści art. 85 k.k., art. 86 k.k. w zw. z art. 569 § 1 k.p.k.

Zgodnie z treścią art. 85 k.k. - regulującego jedną z podstawowych przesłanek wydania wyroku łącznego - orzeczenie kary łącznej jest możliwe, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny co do któregośkolwiek z tych przestępstw. Stosownie zaś do uchwały Sądu Najwyższego 1 KZP 36/04 z dnia 25 lutego 2005 r. (OSNKW 2005/2/13) zawarty w art. 85 k.k. zwrot „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnych przestępstw. To data wydania pierwszego chronologicznie wyroku określa, które kary podlegają połączeniu. Zatem tylko kary orzeczone za zbiegające się przestępstwa popełnione przed datą wydania tego wyroku podlegają połączeniu. Nadto stosownie do treści art. 85 k.k. kary te muszą być karami tego samego rodzaju lub też innymi karami podlegającymi łączeniu.

I tak mając na uwadze art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. stwierdzić należy, że pierwszy chronologicznie wyrok skazujący wobec R. P. został wydany przez Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie w dniu 11 grudnia 2008 r. w sprawie o sygn. akt IV K 953/07 i to ten wyrok wyznacza realny zbieg przestępstw. Przed wydaniem tego wyroku, tj. przed dniem 11 grudnia 2008 r. skazany dopuścił się popełnienia w dniu 14 października 2008 r. czynu z art. 297 § 1 k.k. oraz w dniach 10 sierpnia 2008 r., 31 lipca 2008 r., 16 października 2008 r. trzech czynów z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k., za które został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 04 grudnia 2013 r. w sprawie o sygn. akt IV K 893/10. Nadto za wszystkie wyżej wskazane przestępstwa orzeczono wobec skazanego kary tego samego rodzaju tj. kary pozbawienia wolności. Należy przy tym wskazać, że w sprawie o sygn. akt IV K 953/07 orzeczono wobec skazanego karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, której wykonanie zostało prawomocnie zarządzone, natomiast w sprawie o sygn. akt IV K 893/10 orzeczono wobec skazanego bezwzględną karę pozbawienia wolności. Mając na uwadze powyższe spełnione zostały przesłanki określone w art. 85 k.k. pozwalające na wydanie wyroku łącznego. Z uwagi na orzeczenie kar grzywny tylko w jednej z omawianych spraw, tj. w sprawie o sygn. akt IV K 953/07 nie mogła one zostać objęte wyrokiem łącznym z uwagi na brak możliwości połączenia kary grzywny z karą pozbawienia wolności. Wobec powyższego Sąd objął wyrokiem łącznym kary pozbawienia wolności orzeczone ww. wyrokami. Wobec konieczności objęcia wyrokiem łącznym ww. wyroków Sąd rozwiązał orzeczenie o karze łącznej pozbawienia wolności zawarte w wyroku Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 04 grudnia 2013 r. w sprawie o sygn. akt IV K 893/10.

Wobec skazanego R. P. stosownie do treści art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. Sąd był uprawniony do orzeczenia kary łącznej zamiast kar jednostkowych orzeczonych w sprawach o sygnaturach akt **IV K 953/07** oraz **IV K 893/10** w granicach od 1 roku pozbawienia wolności (najsurowsza kara jednostkowa) do 2 lat 6 miesięcy pozbawienia wolności (suma wszystkich kar jednostkowych podlegających łączeniu) – wymierzył ją w wysokości 2 lat 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Przy ustalaniu wysokości kary łącznej w niniejszej sprawie Sąd miał na uwadze treść orzeczenia Sądu Apelacyjnego w Łodzi II AKa 63/01 z dnia 09 maja 2001 r. (Prok. i Pr. 2002, Nr 7-8, póź. 20) w myśl którego - zastosowanie zasady absorpcji, asperacji czy kumulacji przy orzekaniu tak kary łącznej, jak i wydawaniu wyroku łącznego uwarunkowane jest przede wszystkim relacjami zachodzącymi pomiędzy prawomocnie osądzonymi czynami, objętymi tymże skazaniem. Relacje te sprowadzają się do określenia, jak bliski związek przedmiotowo - podmiotowy łączy te czyny oraz w jakich odstępach czasu zostały popełnione. Im bliższe są te relacje, tym bardziej wyrok łączny powinien być zbliżony do dopuszczanego minimum, uwarunkowanego wysokością kar orzeczonych za przestępstwa, objętych tym wyrokiem.

Odnosząc powyższe twierdzenia do okoliczności niniejszej sprawy, należy stwierdzić, iż pomiędzy czynami, za które R. P. został skazany wyrokami wydanymi w sprawach o sygnaturach akt IV K 953/07 oraz IV K 893/10 nie zachodzi bliska łączność przedmiotowa i podmiotowa. Wyrokiem wydanym w sprawie o sygn. akt IV K 953/07 R. P. został skazany za popełnienie czynów z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k., tj. przestępstw przeciwko mieniu i wiarygodności, natomiast wyrokiem w sprawie o sygn. IV K 893/10 za popełnienie czynów z art. 297 § 1 k.k. i art. 286 § 1 k.k., tj. przestępstw przeciwko obrotowi gospodarczemu i mieniu. Nadto przestępstwa te różnił sposób działania skazanego, miejsce popełnienia tych przestępstw oraz osoby pokrzywdzonych. Należy podkreślić także, że pomiędzy tymi przestępstwami nie zachodzi bliski związek czasowy, albowiem przestępstwa te zostały popełnione między 19 lipca 2005 r. a 16 października 2008 r. Mając na uwadze powyższe, w tym brak łączności przedmiotowej i podmiotowej oraz brak bliskości czasowej pomiędzy tymi czynami brak jest podstaw do orzeczenia kary łącznej w oparciu o zasadę całkowitej absorpcji.

Sąd przy wymiarze kary łącznej orzeczonej przedmiotowym wyrokiem miał również na względzie prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Popełnienie dwóch lub więcej przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji. Sąd w pełni podziela stanowisko wyrażone w orzecznictwie, zgodnie z którym absorpcję kar należy stosować bardzo ostrożnie, biorąc pod uwagę negatywną co do sprawcy - przesłankę prognostyczną jaką jest popełnienie kilku przestępstw (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie II Aka 171/00 z dnia 12 lipca 2000 r. OSA 2001/2/5). Mając powyższe na uwadze stwierdzić należy, że R. P. był do chwili obecnej trzy razy karny, w tym raz wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie. R. P. został skazany za popełnienie czterech przestępstw, czyny te popełnił na przestrzeni długiego okresu czasu od 19 lipca 2005 r. do 16 października 2008 r. Należy również wskazać, że skazany nie skorzystał z szansy jaką dał mu sąd orzekający w sprawie o sygn. akt IV K 953/07, który zastosował wobec skazanego środek probacyjny w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary, co skutkowało prawomocnym zarządzeniem wykonania kary orzeczonej w/w sprawie. Trzykrotna karalność, a także brak zdecydowanej zmiany postawy skazanego wskazuje na jego lekceważący stosunek do obowiązującego porządku prawnego. W ocenie Sądu negatywne zachowania R. P. nie miały w jego życiu charakteru epizodycznego zwłaszcza, że skierowane były w dobra prawne poddane szczególnej ochronie prawnej, tj. mienie, wiarygodność dokumentów czy obrót gospodarczy. Niewątpliwie R. P. jest więc przestępcą niepoprawnym, którego cechuje łatwość popełniania przestępstw. Jego zachowanie świadczy więc o dużym stopniu demoralizacji oraz o niespełnieniu przez dotychczas orzeczone kary celów kary w zakresie prewencji indywidualnej w stosunku do skazanego. W świetle powyższego o ocenie Sądu najsurowsza kara jednostkowa wymierzona skazanemu pochłaniająca inne kary stanowiłaby w tym przypadku nieuzasadnione premiowanie sprawcy wielokrotnego łagodniejszą karą i byłaby niewystarczającą oceną zachowania sprawcy. Powyższe przemawia za niestosowaniem zasady pełnej absorpcji w odniesieniu do kary łącznej orzeczonej przedmiotowym wyrokiem oraz skutkowało zastosowaniem przy wymiarze kary łącznej pozbawienia

wolności zasady asperacji polegającej na wymierzeniu kary łącznej wyższej niż najwyższa kara jednostkowa orzeczona w stosunku do skazanego, ale przy tym niższej niż suma kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa.

Istotny wpływ na wymiar kary łącznej orzeczonej niniejszym wyrokiem miało również zachowanie skazanego w zakładzie karnym, w którym znajduje się po prawomocnym skazaniu poszczególnymi wyrokami (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 września 1985 r., II K 245/85, OSNKW 1986, z. 5 - 6, poz. 39, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 października 1983 r., IV KR 213/83, OSNKW 1984, z. 5 - 6, poz. 65). Jak wynika z opinii Dyrektora Aresztu Śledczego zachowanie skazanego w warunkach izolacji penitencjarnej ocenione zostało zaledwie jako poprawne. Wprawdzie skazany był wielokrotnie nagradzany nagrodą regulaminową, nie był karany dyscyplinarnie, jednakże skazany uczestniczył w podkulturze więziennej i ma umiarkowanie krytyczny stosunek do popełnionych przestępstw. W świetle powyższego nie sposób uznać aby jego zachowanie mogło zostać uznane za wyróżniające się. Zatem podniesione w opinii Dyrektora Aresztu Śledczego okoliczności nie mają charakteru tylko pozytywnego i nie są one na tyle doniosłe aby wskazywały na nadzwyczajną i diametralną zmianę w osobowości skazanego, a wobec tego nie uzasadniają zastosowania zasady całkowitej absorpcji przy orzekaniu kary łącznej.

Mając na względzie całokształt wyżej podniesionych okoliczności, orzeczona wobec skazanego kara łączna pozbawienia wolności zrealizuje zdaniem Sądu zadania w zakresie prewencyjnego oddziaływania kary, zarówno w znaczeniu prewencji indywidualnej jak i ogólnej, kształtując we właściwy sposób świadomość prawną społeczeństwa. Podnieść także należy, że wymierzona w ramach wyroku łącznego kara nie musi przynieść skazanemu korzyści w zakresie wyraźnego zmniejszenia okresu pozbawienia wolności, musi ona jednak być sprawiedliwa i celowa.

Zgodnie art. 577 k.p.k. Sąd na poczet kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej przedmiotowy wyrokiem zaliczył skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności i odbywania kary w sprawie w sprawie o sygn. akt IV K 953/07 w dniach od 18 lipca 2010 r. do 18 lipca 2011 r.

Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. oraz § 14 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. J. kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu oraz podatek VAT od tej kwoty.

Sąd zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów procesu na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. uznając, że ich uiszczenie byłoby dla skazanego zbyt uciążliwe z uwagi na fakt, iż skazany odbywa karę pozbawienia wolności jest nieodpłatnie zatrudniony na terenie jednostki penitencjarnej, zatem nie miałby więc możliwości ich uiszczenia.

Z/ odpis wyroku łącznego wraz z uzasadnieniem doręczyć skazanemu oraz obrońcy skazanego na adres z wniosku.